

GUIMONT

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2000*

Στην υπόθεση C-448/98,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του tribunal de police de Belley (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Jean-Pierre Guimont,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, στοιχείο α', της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΕΚ), καθώς και του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 28 ΕΚ) και των επόμενων άρθρων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann (εισηγητή), M. Wathelet και B. Σκουρή, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón και R. Schintgen, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

γενικός εισαγγελέας: A. Saggio

γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- ο J.-P. Guimont, εκπροσωπούμενος από τον A. Lestourneaud, δικηγόρο Thonon-les-Bains και Pays de Léman,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις K. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και C. Vasak, αναπληρώτρια γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση,
- η Δανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Molde, προϊστάμενο τμήματος στο Υπουργείο Εξωτερικών,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους W.-D. Plessing, Ministerialrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, και C.-D. Quassowski, Regierungsdirektor στο ίδιο Υπουργείο,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. A. Fierstra, προϊστάμενο της υπηρεσίας ευρωπαϊκού δικαίου στο Υπουργείο Εξωτερικών,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Stix-Hackl, Gesandte στο Υπουργείο Εξωτερικών,

- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους H. van Lier, νομικό σύμβουλο, και O. Couvert-Castéra, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις του J.-P. Guimont, της Γαλλικής Κυβερνήσεως, της Δανικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιανουαρίου 2000,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 9ης Μαρτίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1998, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Δεκεμβρίου 1998, το tribunal de police de Belley υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, στοιχείο α', της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΕΚ), καθώς και του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 28 ΕΚ) και των επόμενων άρθρων.

- 2 Το ερώτημα αυτό ανέκλυψε στο πλαίσιο ποινικής δίκης κατά του J.-P. Guimont επειδή αυτός κατείχε προς πώληση, πώλησε ή διέθεσε τρόφιμο, εν προκειμένω το τυρί έμμενταλ, με απατηλή σήμανση.

Οι επίδικες εθνικές διατάξεις

- 3 Το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του γαλλικού διατάγματος 84-1147, της 7ης Δεκεμβρίου 1984, περί εφαρμογής του νόμου της 1ης Αυγούστου 1905, περί απάτης και νοθεύσεως αναφορικά με προϊόντα ή υπηρεσίες (στο εξής: διάταγμα του 1984), προβλέπει:

«Η επισήμανση και οι σχετικές λεπτομέρειες σύμφωνα με τις οποίες αυτή πραγματοποιείται δεν πρέπει να δημιουργούν σύγχυση στην αντίληψη του αγοραστή ή του καταναλωτή σχετικά, μεταξύ άλλων, με τα χαρακτηριστικά του τροφίμου και, ειδικότερα, τη φύση, την ταυτότητα, τις ιδιότητες, τη σύνθεση, την ποιότητα, τον χρόνο διάρκειας, τη διατήρηση, την καταγωγή ή την προέλευση καθώς και τον τρόπο παρασκευής ή αποκτήσεως.»

- 4 Τα «χαρακτηριστικά του τροφίμου» που αποκαλείται «έμμενταλ», κατά την έννοια της γαλλικής κανονιστικής ρυθμίσεως, ορίζονται στο άρθρο 6 και στο παράρτημα του διατάγματος 88-1206, της 30ής Δεκεμβρίου 1988, περί εφαρμογής του νόμου της 1ης Αυγούστου 1905, περί απάτης και νοθεύσεως αναφορικά με προϊόντα ή υπηρεσίες, καθώς και του νόμου της 2ας Ιουλίου 1935, περί οργάνωσης και εξυγιάνσεως της γαλακτοκομικής αγοράς όσον αφορά τα τυριά (*JORF* της 31ης Δεκεμβρίου 1988, σ. 16753, στο εξής: διάταγμα του 1988). Το άρθρο 6 του διατάγματος του 1988 ορίζει ότι «οι ονομασίες που απαριθμούνται στο παράρτημα επιφυλάσσονται μόνο στα τυριά που πληρούν τις προδιαγραφές σχετικά με την παρασκευή και τη σύνθεση οι οποίες περιγράφονται στο εν λόγω παράρτημα». Στο παράρτημα αυτό, το έμμενταλ περιγράφεται ως προϊόν το οποίο εμφανίζει τα εξής χαρακτηριστικά:

«σφιχτή, ψημένη, συμπαγής και αλατισμένη στην επιφάνεια ή μέσα σε άλμη ζύμη χρώματος φίλντισι προς το ανοιχτό κίτρινο, με τρύπες διαστάσεων από μέγεθος κερասιού μέχρι καρυδιού· φλούδα σκληρή και στεγνή, χρώματος χρυσίζοντος προς το καστανό».

Περιστατικά και διαδικασία ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου

- 5 Με διάταξη της 6ης Ιανουαρίου 1998, ο J.-P. Guimont καταδικάστηκε σε 260 πρόστιμα των 20 γαλλικών φράγκων (FRF) έκαστο, επειδή κατείχε προς πώληση, πώλησε ή πρόσφερε προς πώληση τρόφιμο με απατηλή επισήμανση, συγκεκριμένα τυρί έμμενταλ, παράβαση που προβλέπεται και τιμωρείται από το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του διατάγματος του 1984.
- 6 Κατά τη συνεδρίαση κατά την οποία το tribunal de police de Belley εξέτασε την ανακοπή που άσκησε ο J.-P. Guimont κατά της εν λόγω διατάξεως, υπομνήσθηκε ότι στις 5 Μαρτίου 1996 η περιφερειακή διεύθυνση ανταγωνισμού, καταναλώσεως και καταστολής της απάτης της διοικητικής περιφέρειας του Vaucluse διενήργησε έρευνα σε εταιρία ειδικευμένη στον τεμαχισμό και τη συσκευασία τυριών προσυσκευασμένων σε πλαστική μεμβράνη τα οποία προορίζονταν ειδικότερα για το ευρύ κοινό. Κατά τη διάρκεια του ελέγχου αυτού, εντοπίστηκαν 260 κεφάλια τυριού έμμενταλ της εταιρίας «laiterie d'Argis», της οποίας ο J.-P. Guimont είναι τεχνικός διευθυντής.
- 7 Κατά τον αναφερθέντα στην προηγούμενη σκέψη έλεγχο, η περιφερειακή διεύθυνση διαπίστωσε την πλήρη έλλειψη φλούδας στα εξετασθέντα κεφάλια τυριού, πράγμα που συνιστούσε παράβαση των διατάξεων του άρθρου 6 και του παραρτήματος του διατάγματος του 1988.

- 8 Προς υπεράσπισή του ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ο J.-P. Guimont υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι το άρθρο 6 του διατάγματος του 1988 είναι ασυμβίβαστο προς τις διατάξεις των άρθρων 3, στοιχείο α', 30 και επόμενων της Συνθήκης.
- 9 Υπέμνησε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι η ονομασία «έμμενταλ» είναι γενική και χρησιμοποιείται ευρέως σε αρκετές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς κανένα όρο συνδεδεμένο με την παρουσία της φλούδας. Προέβαλε ότι το διάταγμα του 1988, επιφυλάσσοντας την ονομασία «έμμενταλ» μόνο στα τυριά που έχουν «σκληρή και στεγνή φλούδα, χρώματος χρυσίζοντος προς το καστανό», θεσπίζει ποσοτικό περιορισμό στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ή μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος.
- 10 Με την απόφασή του περί παραπομπής, το tribunal de police de Belley διατυπώνει ειδικότερα τις εξής σκέψεις:
- η κατηγορία κατά του κατηγορουμένου στοιχειοθετείται μόνο στο μέτρο που το διάταγμα του 1988 δεν αντιβαίνει προς τις υπερεθνικές διατάξεις·
  - ο J.-P. Guimont απέδειξε, με προσκομισθέντα έγγραφα, ότι το έμμενταλ χωρίς φλούδα παρασκευάζεται ή διατίθεται στο εμπόριο σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·
  - ο Codex alimentarius του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών Τροφίμων και Γεωργίας και της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας περιλαμβάνουν διάταξη η οποία αναφέρεται στην κατανάλωση έμμενταλ χωρίς φλούδα·

- οι διαφορές στις εθνικές κανονιστικές ρυθμίσεις και, ειδικότερα, η περιοριστική θέση που υιοθέτησε η γαλλική κανονιστική ρύθμιση σε σχέση με τις λοιπές ευρωπαϊκές κανονιστικές ρυθμίσεις είναι ικανές να παρεμποδίσουν, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο, μολονότι η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν αναγνωρίζει κανένα δικαίωμα προστασίας της γενικής ονομασίας «έμμενταλ»·
- κανένας από τους λόγους των οποίων την επίκληση επιτρέπει το άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 30 ΕΚ) δεν φαίνεται να δικαιολογεί μια τέτοια δυσμενή διάκριση.

11 Υπό τις συνθήκες αυτές, το εθνικό δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει την έκδοση οριστικής απόφασης και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Πρέπει τα άρθρα 3, στοιχείο α', και 30 επ. της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως έχουν τροποποιηθεί, να ερμηνευθούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε μια γαλλική ρύθμιση, απορρέουσα από το διάταγμα 88-1206, της 30ής Δεκεμβρίου 1988, η οποία απαγορεύει την παρασκευή και την εμπορία στη Γαλλία τυριού χωρίς φλούδα με την ονομασία "έμμενταλ", να θεωρείται ότι συνιστά ποσοτικό περιορισμό ή μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος στο ενδοκοινοτικό εμπόριο;»

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

12 Επιβάλλεται, πρώτον, η υπόμνηση ότι το άρθρο 3 της Συνθήκης καθορίζει τους τομείς και τους στόχους προς τους οποίους πρέπει να αφορά η δράση της Κοινότητας. Διακηρύσσει επίσης τις γενικές αρχές της εσωτερικής αγοράς, οι οποίες

εφαρμόζονται σε συνδυασμό με τα αντίστοιχα κεφάλαια της Συνθήκης που προορίζονται να υλοποιήσουν τις αρχές αυτές (βλ. απόφαση της 14ης Ιουλίου 1998, C-341/95, Bettati, Συλλογή 1998, σ. I-4355, σκέψη 75). Ο γενικός στόχος που αναφέρει το άρθρο 3, στοιχείο α', διευκρινίστηκε με τις διατάξεις των άρθρων 30 επ. της Συνθήκης. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η αναφορά που γίνεται με το προδικαστικό ερώτημα στο άρθρο 3, στοιχείο α', της Συνθήκης δεν επιδέχεται απάντηση χωριστή εκείνης που θα δοθεί σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 30 επ. της Συνθήκης.

- 13 Δεύτερον, επιβάλλεται να εξεταστεί η επιχειρηματολογία της Γαλλικής Κυβερνήσεως κατά την οποία το άρθρο 30 της Συνθήκης δεν έχει εφαρμογή σε περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης.
- 14 Αφενός, η Γαλλική Κυβέρνηση προβάλλει ότι αυτή η μη δυνατότητα εφαρμογής απορρέει ήδη από το γεγονός ότι η διάταξη της οποίας η παράβαση προσάπτεται στον J.-P. Guimont δεν εφαρμόζεται, στην πράξη, στα εισαγόμενα προϊόντα. Η εν λόγω διάταξη έχει ως σκοπό να δημιουργήσει υποχρεώσεις αποκλειστικά για τα εθνικά προϊόντα και, επομένως, ουδώς αφορά το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου και ειδικότερα την απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 1987, 98/86, Mathot (Συλλογή 1987, σ. 809, σκέψεις 8 και 9), το άρθρο 30 της Συνθήκης σκοπεί αποκλειστικά στην προστασία του ενδοκοινοτικού εμπορίου.
- 15 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι το άρθρο 30 της Συνθήκης αφορά κάθε κανονιστική ρύθμιση των κρατών μελών ικανή να παρεμποδίσει, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο (βλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 1974, 8/74, Dassonville, Συλλογή τόμος 1974, σ. 411, συνοπτική μετάφραση στα ελληνικά, σκέψη 5). Αντιθέτως, το άρθρο αυτό δεν έχει ως αντικείμενο να διασφαλίσει ότι τα εγχώρια εμπορεύματα απολαύουν, σε όλες τις περιπτώσεις, της ίδιας μεταχειρίσεως με τα εισαγόμενα εμπορεύματα και ότι διαφορετική μεταχείριση μεταξύ εμπορευμάτων που δεν είναι ικανή να παρεμποδίσει την εισαγωγή ή να βλάψει την εμπορία των εισαγόμενων εμπορευμάτων δεν εμπίπτει στην απαγόρευση

που θεσπίζει το εν λόγω άρθρο (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Mathot, σκέψεις 7 και 8).

- 16 Όσον αφορά την επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνική διάταξη, η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι η διάταξη αυτή, όπως είναι διατυπωμένη, έχει εφαρμογή αδιακρίτως στα γαλλικά και στα εισαγόμενα προϊόντα.
- 17 Επομένως, το επιχείρημα αυτό της Γαλλικής Κυβερνήσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, το γεγονός και μόνον ότι η διάταξη αυτή, στην πράξη, δεν εφαρμόζεται στα εισαγόμενα προϊόντα δεν αποκλείει ότι αυτή μπορεί να έχει αποτελέσματα παρεμποδίζοντα έμμεσα και δυνητικά το ενδοκοινοτικό εμπόριο (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1998, C-184/96, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1998, σ. I-6197, σκέψη 17).
- 18 Αφετέρου, η Γαλλική Κυβέρνηση, υποστηριζόμενη συναφώς από τη Δανική Κυβέρνηση, προβάλλει ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση της κύριας δίκης, η επίδικη διάταξη δεν συνιστά εμπόδιο, έστω έμμεσο ή δυνητικό, στο ενδοκοινοτικό εμπόριο κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις κυβερνήσεις αυτές, τα περιστατικά που έδωσαν λαβή για την προδικαστική παραπομπή ενώπιον του Δικαστηρίου αφορούν καθαρά εσωτερική κατάσταση, αφού ο κατηγορούμενος είναι γαλλικής ιθαγενείας και το επίδικο προϊόν παρασκευάζεται εξ ολοκλήρου στο γαλλικό έδαφος.
- 19 Ο J.-P. Guimont, η Γερμανική, η Ολλανδική και η Αυστριακή Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, παρατηρούν ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 30 της Συνθήκης δεν μπορεί να μην έχει εφαρμογή απλώς και μόνο διότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση που έχει υποβληθεί στην κρίση του εθνικού δικαστηρίου, όλα τα στοιχεία περιορίζονται στο εσωτερικό ενός και μόνον κράτους μέλους (βλ. απόφαση της 7ης Μαΐου 1997, C-321/94 έως C-324/94, Pistre κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. I-2343, σκέψη 44).

- 20 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η προπαρατεθείσα απόφαση Pistre κ.λπ. αφορούσε κατάσταση στην οποία η επίδικη εθνική διάταξη δεν είχε αδιακρίτως εφαρμογή, αλλά δημιουργούσε άμεση δυσμενή διάκριση εις βάρος των εισαγομένων από άλλα κράτη μέλη εμπορευμάτων.
- 21 Όσον αφορά διάταξη παρόμοια με την επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, όπως είναι διατυπωμένη, εφαρμόζεται αδιακρίτως στα εγχώρια και στα εισαγόμενα προϊόντα και αποβλέπει στο να επιβάλλει στους παραγωγούς ορισμένους όρους παραγωγής προκειμένου να τους επιτρέψει να διαθέτουν τα εμπορεύματά τους υπό ορισμένη ονομασία, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι μια τέτοια διάταξη δεν εμπίπτει στο άρθρο 30 της Συνθήκης παρά μόνο στο μέτρο που εφαρμόζεται σε καταστάσεις οι οποίες έχουν ένα συνδεδειγμένο στοιχείο με την εισαγωγή εμπορευμάτων στο ενδοκοινοτικό εμπόριο (βλ. αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 1982, 286/81, Oosthoek's Uitgeversmaatschappij, Συλλογή 1982, σ. 4575, σκέψη 9, και Mathot, προπαρατεθείσα, σκέψεις 3 και 7 έως 9).
- 22 Πάντως, η διαπίστωση αυτή δεν συνεπάγεται ότι δεν πρέπει να δοθεί απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο στην παρούσα υπόθεση. Κατ' αρχήν, μόνο στα εθνικά δικαστήρια, στην κρίση των οποίων έχει υποβληθεί η διαφορά και τα οποία αναλαμβάνουν την ευθύνη της εκδοθησομένης αποφάσεως, εναπόκειται να εκτιμούν, ενόψει των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, προκειμένου να είναι σε θέση να αποφανθούν επί της υποθέσεως, όσο και τη λυσιτέλεια των ερωτημάτων που υποβάλλουν στο Δικαστήριο. Η απόρριψη από το Δικαστήριο αιτήσεως εθνικού δικαστηρίου είναι δυνατή μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου που ζητεί το δικαστήριο αυτό ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή το αντικείμενο της κύριας δίκης (βλ. απόφαση της 6ης Ιουνίου 2000, C-281/98, Angonese, Συλλογή 2000, σ. I-4139, σκέψη 18).
- 23 Εν προκειμένω, δεν φαίνεται πρόδηλον ότι η αιτηθείσα ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου δεν είναι αναγκαία για το εθνικό δικαστήριο. Πράγματι, μια τέτοια απάντηση μπορούσε να του είναι χρήσιμη στην περίπτωση κατά την οποία το εθνικό του δίκαιο θα του επέβαλλε, σε δίκη όπως η εν προκειμένω, να αναγνωρίσει σε ημεδαπό παραγωγό τα ίδια δικαιώματα με εκείνα τα οποία παραγωγός άλλου κράτους μέλους στην ίδια κατάσταση αρύεται από το κοινοτικό δίκαιο.

- 24 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να εξεταστεί αν εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίδικη στην κύρια δίκη συνιστά, στο μέτρο που θα εφαρμοστεί στα εισαγόμενα προϊόντα, μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό αντίθετο προς το άρθρο 30 της Συνθήκης.

Επί της ερμηνείας του άρθρου 30 της Συνθήκης

- 25 Επιβάλλεται εκ προοιμίου να παρατηρηθεί, πράγμα που δεν αμφισβητείται στην παρούσα διαδικασία, ότι εθνική διάταξη όπως η επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης συνιστά μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό επί των εισαγωγών κατά την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης, στο μέτρο που η διάταξη αυτή εφαρμόζεται στα εισαγόμενα προϊόντα.

- 26 Πράγματι, εθνική νομοθεσία η οποία επιβάλλει στα εμπορεύματα προελεύσεως άλλων κρατών μελών, όπου τα εμπορεύματα αυτά παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο νομίμως, ορισμένες προϋποθέσεις προκειμένου αυτά να μπορούν να χρησιμοποιούν τη γενική ονομασία που συνήθως χρησιμοποιείται για το προϊόν αυτό και επιβάλλει έτσι, ενδεχομένως, στους παραγωγούς να χρησιμοποιούν άγνωστες ονομασίες ή λιγότερο εκτιμώμενες από τον καταναλωτή, ασφαλώς δεν αποκλείει κατά τρόπο απόλυτο την εισαγωγή στο οικείο κράτος μέλος προϊόντων καταγωγής άλλων κρατών μελών. Είναι ωστόσο ικανή να καταστήσει την εμπορία τους δυσχερέστερη και, κατά συνέπεια, να παρεμποδίσει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 14ης Ιουλίου 1988, 298/87, Smanor, Συλλογή 1988, σ. 4489, σκέψη 12).

- 27 Ως προς το ζήτημα αν μια τέτοια διάταξη μπορεί ωστόσο να είναι σύμφωνη προς το κοινοτικό δίκαιο, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η εθνική κανονιστική ρύθμιση, που θεσπίστηκε ελλείψει κοινών ή εναρμονισμένων

κανόνων και εφαρμόζεται αδιακρίτως επί των εγχωρίων προϊόντων και επί των εισαγομένων προϊόντων από άλλα κράτη μέλη, μπορεί να συμβιβάζεται με τη Συνθήκη μόνον εφόσον επιβάλλεται από επιτακτικές ανάγκες που αφορούν ιδίως την ευθύτητα των εμπορικών συναλλαγών και την προστασία των καταναλωτών (βλ. απόφαση της 20ής Ιουνίου 1991, C-39/90, Denkavit, Συλλογή 1991, σ. I-3069, σκέψη 18) ή είναι ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και ο σκοπός αυτός πρέπει να μην μπορεί να επιτευχθεί με μέτρα που περιορίζουν λιγότερο το ενδοκοινοτικό εμπόριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 26ης Ιουνίου 1997, C-368/95, Familiapress, Συλλογή 1997, σ. I-3689, σκέψη 19).

- 28 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνει παραπομπή, όπως έπραξε η Επιτροπή, στην οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 89/395/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989 (ΕΕ L 186, σ. 17), η οποία, κατά τον χρόνο των περιστατικών της κύριας δίκης, προέβλεπε στο άρθρο 5, παράγραφος 1, αυτής:

«Ονομασία πώλησεως ενός τροφίμου είναι η ονομασία που προβλέπεται στις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που εφαρμόζονται σ' αυτό και, όταν δεν υπάρχει παρόμοια πρόβλεψη, η ονομασία που έχει καθιερωθεί από τις συνθήκες στο κράτος μέλος στο οποίο διενεργείται η πώληση στον τελικό καταναλωτή ή μια περιγραφή του προϊόντος και εν ανάγκη η οδηγία χρήσεώς του, η οποία πρέπει να είναι αρκετά ακριβής, για να επιτρέπει στον αγοραστή να πληροφορείται την πραγματική του φύση και να το διακρίνει από προϊόντα με τα οποία θα μπορούσε να το συγχέει.»

- 29 Μολονότι η διάταξη αυτή εμφανίζει τη σημασία της ορθής χρησιμοποίησης των ονομασιών των τροφίμων για την προστασία των καταναλωτών, δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν στον τομέα των ονομασιών διατάξεις οι οποίες περιορίζουν την εισαγωγή των προϊόντων, τα οποία έχουν νομίμως παρασκευαστεί και διατεθεί

στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος, όταν οι εν λόγω διατάξεις δεν είναι ανάλογες προς αυτόν τον σκοπό ή όταν η προστασία αυτή μπορούσε να επιτευχθεί με μέσα λιγότερο περιοριστικά του ενδοκοινοτικού εμπορίου.

- 30 Βεβαίως, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν από τους ενδιαφερόμενους να μεταβάλουν την ονομασία ενός τροφίμου όταν προϊόν που παρουσιάζεται υπό ορισμένη ονομασία είναι τόσο διαφορετικό, από απόψεως συνθέσεως ή παρασκευής, από τα εμπορεύματα που είναι γενικώς γνωστά υπό την ίδια ονομασία εντός της Κοινότητας ώστε να μη μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στην ίδια κατηγορία (βλ. απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2000, C-366/98, Geffroy, Συλλογή 2000, σ. I-6579, σκέψη 22).
- 31 Αντιθέτως, όταν η διαφορά δεν είναι τόσο σημαντική, η προσήκουσα επισήμανση πρέπει να θεωρείται επαρκής για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών στον αγοραστή ή τον καταναλωτή (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Geffroy, σκέψη 23).
- 32 Στην περίπτωση της υποθέσεως της κύριας δίκης επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά τον μνημονευθέντα στη σκέψη 10 της παρούσας αποφάσεως Codex alimentarius, ο οποίος παρέχει ενδείξεις επιτρέπουσες τον καθορισμό των χαρακτηριστικών του οικείου προϊόντος, τυρί παρασκευαζόμενο χωρίς φλούδα μπορεί να λάβει την ονομασία «έμμενταλ» εφόσον παρασκευάζεται από πρώτες ύλες και σύμφωνα με τη μέθοδο παρασκευής που είναι πανομοιότυπες με τις χρησιμοποιούμενες για το έμμενταλ με φλούδα, υπό την επιφύλαξη διαφορετικής επεξεργασίας στο στάδιο της ωριμάνσεως. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι μια τέτοια ποικιλία του τυριού «έμμενταλ» παρασκευάζεται και διατίθεται στο εμπόριο νομίμως σε άλλα κράτη μέλη πλην της Γαλλικής Δημοκρατίας.
- 33 Επομένως, έστω και αν υποθεθεί ότι η διαφορά στη μέθοδο ωριμάνσεως μεταξύ του έμμενταλ με φλούδα και του έμμενταλ χωρίς φλούδα μπορεί να αποτελέσει στοιχείο

ικανό να παραπλανήσει τον καταναλωτή, αρκεί, διατηρώντας παρά ταύτα την ονομασία «έμμενταλ», να συνοδεύεται η ονομασία αυτή με πρόσφορη πληροφόρηση σχετικά με τη διαφορά αυτή.

- 34 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η ανυπαρξία φλούδας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως χαρακτηριστικό που να δικαιολογεί την άρνηση χρησιμοποίησης της ονομασίας «έμμενταλ», για τα προϊόντα προελεύσεως άλλων κρατών μελών όπου αυτά νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο υπό την ονομασία αυτή.
- 35 Επομένως, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 30 της Συνθήκης εμποδίζει κράτος μέλος να εφαρμόζει στα εισαγόμενα από άλλο κράτος μέλος προϊόντα, όπου αυτά νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο, εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την εμπορία σε αυτό το κράτος μέλος τυριού που στερείται φλούδας υπό την ονομασία «έμμενταλ».

Επί των δικαστικών εξόδων

- 36 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική, η Δανική, η Γερμανική, η Ολλανδική και η Αυστριακή Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1998 το tribunal de police de Belley, αποφαινεται:

Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ) εμποδίζει κράτος μέλος να εφαρμόζει στα εισαγόμενα από άλλο κράτος μέλος προϊόντα, όπου αυτά νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο, εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την εμπορία σε αυτό το κράτος μέλος τυριού που στερείται φλούδας υπό την ονομασία «έμμενταλ».

Rodríguez Iglesias

Gulmann

Wathelet

Σκουρής

Edward

Puissochet

Jann

Sévon

Schintgen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Δεκεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias